

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1847

CXXXI. Der Markgraf Herrmann verkauft dem Domcapitel das Lehn Zolchow, am 1. September 1301.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54048](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54048)

sanctique Laurentii in Halle, Magdeburgensis diocesis, speciali gratiarum privilegio honorare, Omnibus vere penitentibus et contritis, qui ad predictam ecclesiam in summis quatuor festiuitatibus uidelicet natiuitatis domini pasche, pentecostes, ascensionis, nec non in quatuor festiuitatibus beate Marie uirginis et in festo Michahelis archangeli, martyrum Nycolai, Katerine et omnium sanctorum nec non in festiuitatibus apostolorum et in dedicatione prefate ecclesie et per octauas predictarum festiuitatum octauas habentium causa denocionis, acceperint et ibidem diuinum officium seu uerbum exortationis audierint aut quoquo modo eidem ecclesie manus porrexerint adiutrices, de omnipotentis dei misericordia ac auctoritate nostra, a deo nobis tradita confisi, quadraginta dies de iniuncta eis penitencia, dyocesani consensu accedente misericorditer in domino relaxamus. Datum Magdeburch, anno domini MCCXCVIII, decimo kalendas Aprilis.

Ludwig, Reliq. Man. X., 499.

CXXX. Bischof Volrad und der Propst Johann von Brandenburg errichten für die Kirche des Nonnenklosters zu Zerbst eine eigene Pfarochie, am 8. März 1299.

Volradus, Dei gratia Brandenburgensis Ecclesie Episcopus, Johannes prepositus — protestamur, quod ex consensu Capituli nostre Ecclesie in Brandeburch Domos aliquas segregantes a Parochia Sancti Bartholomei in Tzerewist conjunximus Ecclesie Beate Marie Sanctimonialium ibidem, de ipsa Ecclesia B. Marie Virginis, que ipsi Ecclesie Sancti Bartholomei hactenus subsuerat, singularem Parochiam instaurantes —. Datum et actum in Brandeburch, Anno Domini Milleesimo Ducentesimo Nonagesimo nono, Dominica Inuocauit.

Vollständig in Sedemann's Anhalt. Hist. III, 228.

CXXXI. Der Markgraf Herrmann verkauft dem Domcapitel das Lehn Zolchow, am 1. September 1301.

Hermannus, dei gratia Brandeburgensis marchio et dominus de Hinneberg — reverendo domino, Johanni Brandeburgensis ecclesie preposito, suoque conventui quoddam allodium sex manforum, in terra Zucha situm, et Zolchow nuncupatum, pro quinquaginta marcis Brandeburgensis argenti et ponderis, quas nos recepisse a preposito et conventu predictis presentibus profitemur, de maturo consilio vassallorum nostrorum vendidimus cum lignis, aquis, piscationibus, pratis, terris cultis et incultis ea libertate, emunitate eoque jure, quo cetera allodia ecclesie sue tenent, et sicut predecessores dicti allodii, videlicet Arnoldus dictus de Piriz, nec non Albertus de Zachow, jure feudali hactenus tenuerunt, ita ipsis non solum modo predicto verum etiam pariter proprietatis tytulo donamus libere perpetuo possidendum, promittentes cum nostris heredibus, ab omni impetitione eorum omnium, qui sibi in predicto allodio aliquid juris addicunt, si quando impetiti fuerint, prepositus et conventus predicti vel qui pro tempore fuerint in ecclesia Brandeburgensi, post

quam nos vel nostri heredes ad hoc fuerimus interpellati, ipsos cum omni promptitudine absolvemus; si vero super proprietate curie ejusdem questionem ipsis moveri contigerit a quocunque, sub eadem promissione nos nostrosque heredes astringimus, quod de proprietate ipsos warandabimus cum effectu — Testes etiam hujus rei sunt: magister Conradus de Dupow, plebanus in Crozna, et dominus Conradus scriptor, dominus Gevehardus, dominus Hinricus, dominus Fridericus, dicti de Alvensleve, milites et fratres, dominus Gernardus de Plozeke et dominus Droseke et alii quam plures clerici et layci fide digni. Actum et datum in castro nostro Arneborch, anno domini M^o. CCC^o. primo in die beati Egidii abbatis.

Nach einer Copie im alten Copialbuche.

CXXXII. Der Papsi Bonifacius VIII. besiehl den Erzbischofen von Magdeburg und von Bremen, so wie dem Bischofe von Lübeck, den Bann gegen die Markgrafen Otto und Conrad von Brandenburg zu bestätigen, am 8. Februar 1302.

Bonifacius episcopus, servus servorum dei, venerabilibus fratribus, Magdeburgensis ecclesie et Bremensis archiepiscopis ac episcopo Lubicensi salutem et apostolicam benedictionem. Sedes apostolica, pia mater, gravaminibus compatiens filiorum, confugiens ad ipsam pio favore prosequitur, studens ipsis remedia procurare quietis, ut a malignantium possint oppressionibus respirare. Lamentabilem liquidem venerabilium fratrum nostrorum, Wolradi Brandenburgensis et Johannis Havelbergensis episcoporum querelam nuper recepimus, continentem, quod, cum nobiles viri, Otto et Conradus marchiones Brandenburgenses, per se ac per officiales ipsorum ab hominibus et colonis dictorum episcoporum et capitulorum, Brandenburgensis et Havelbergensis ecclesiarum ac ex bonis, ad episcopos et capitula predicta spectantibus, nomine subsidii et subventionis et ex aliis causis multa pro eorum voluntatis libito extorsissent, gravia illis nihilominus alias onera imponendo et diversis eos affligendo pressuris, prefati episcopi eosdem nobiles canonicè monuerunt, ut ipsi eisdem episcopis et capitulis sic extorta restituerent ac eis de dampnis et injuriis, super hoc ipsis illatis, satisfactionem debitam exhiberent, et demum, quia ipsi nobiles hujusmodi eorum monitionibus parere contumaciter contempserunt, nullam causam rationabilem pretendentes, quare parere non deberent eisdem, cum hec adeo forent notoria, quod nulla poterant tergiversatione celari, in ipsos nobiles et eorum in hac parte complices auctoritate ordinaria excommunicationum sententias promulgarunt et postmodum, dictorum nobilium contumacia excrecente, eorum terras, in eorundem episcoporum dyocesisbus consistentes, supposuerunt ecclesiastico interdicto, prefatos quoque nobiles et complices ac officiales ipsorum, qui etiam propter premissa sententiam excommunicationis incurrerant in constitutione nostra in tales prolatam, fecerunt excommunicatos publice nuntiari. Cumque dicti episcopi, non valentes in eorum episcopatibus propter nobilium predictorum tyrannidem absque periculo remanere, ad civitatem Magdeburgensem, eorum metropolim confugissent, quidam nuntius dictorum nobilium, se procuratorem asserens eorundem, ex quibusdam frivolis et falsis causis ab hujusmodi dictorum episcoporum processibus, elapso duorum mensium et amplius spatio, eorum nomine ad sedem appellavit predictam ac appellationem prius, ut dicebat, eorum nomine interpositam innovavit, ac dicti episcopi hujusmodi appellationi dicti nuntii ob ipsius sedis reverentiam deferentes ei ad comparandum apud sedem predictam certum terminum prefixerunt, sic quod dicti nobiles appellationis ejusdem pretextu hujusmodi excommunicationum et interdicti